

1847-12-01

SENDER

Frederik Krebs

RECIPIENT

J.Th. Lundbye

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 81 nr. 10

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Min Skoogaard!

Jeg havde allerede for længe siden
skrevet Dem til, dersom jeg ikke havde
hørt en dunkel Andet om, at De ikke er
en Ven af Correspondence, idelvis end ikke
af at skrive Brev. Men saa tænkte jeg sig
til mig skrevet Skoogaard nok, naar jeg skri-
ver hans til; han vil ikke lade mig sidde i
min Ensamhed her uden at besvare mig
mine Brev; naar han skriver til mig, be-
tyder han ikke at paalægges sin Pen Taal-
sømt, hvad der er ærligt og godt ment
Alene ærligt og godt fortænt; - og skulde han
Ulyk til at skrive Brev ikke kunne over-
vænde, saa er Skoogaard dog et Men-
neske af de fæd, som jeg vil skrive til,
om han end aldrig sender mig en Linie
til Svare. Af Landby's Brev har De vist
allerede faaet en lille Beskrivelse af min
Faschold herovre, men den har vist ikke
været signdeligt tilfredsstillende. hos
Schwendens kan De erfare lidt mere, men
det er ogsaa lidt nok. Med fæd Ord. Na-
turen er god nok, der er Lyst at udlatte
paa den - men Menneket! ja de er
agtsom paa deres Liv skikkelige nok, men
man kan joet ikke sige, at de leve, man
tager for saa vidt de spise, drikke, sove
et. Jeg haaber ikke, at De troer mig for
stemt af en stot Døds, Lygdans i Hæst
et. - jeg er ogsaa paa, at haade De og Andet
ikke give mig Ret, naar De engang kommer
heerover. Jeg er nu træt af at beskrive Læse
og jeg vil derfor berøre Dem til forjæmme
Landby og Schwendens - engang i Tidens
skal jeg nok give Dem nogle Skizze. ~
Hvædes staaer det sig med Hæsten?
Ja den vil ikke stude nogen Forandring i den

Retur og jeg torde næsten ønske, at der for det
første vil skee nagers Forsandig, saa lidt som
i mange andre Returager. Det er en Gjæring
og Forsandigens Tid, og i en saadan Tid vil
der Middelmandigheden og Høhedens altid Hæder-
skærmet flyve foran Skatten - naar Pættens syden
og gjaerer Kammens Afskammens tilværelse - og
naar Vegetationen ved Efteraars-tid trækker sig
tilbage i sig selv, for at brede sig til en ny
vårlig Idet, saa skjæder Pædskatten i
sine jaargrønde Farver indet, præler i de
mørke Dage med sine Farver, nares af For-
raadelsen og Undergangen rundt om den.
Saaledes forholder det sig ogsaa med vor Tid-
mægtige Interesses og ifald med at kampet sig
og en ny. De sidste Spor af Middelalderens
Skarpe Adskillelser skulle nu udsluttes. Bonden
vil snart opføre at være Bonde, Borgeren at
være Borger, Adelsmanden at være Adelsmand.
Der ydes Færd vil staa at skaffe de Grundens
som vil være vil begrunde i en alder Tid særeg-
ne Forhold, men som nu er uden Gjældighed.
Og i Virkeligheden er Skranken der ikke mere.
Adelsmanden har i Virkeligheden kun bevarer Skær-
met og Hæder af det som skulde karakterisere
den som, og er nu ikke andet end en smudsig
Blev, som legitimeres til Fjæstet stede i Snarhed
efter sig. - Tillekammeren giver den fine Mand
og Smagsdømmers. - Bonden vil kun Bonde i sin
Uordenhed om det, som tjener ham. - Den lærde
Mand har ingen Lærdom, men har dog heller ikke
anden met. Manden, som skulde kjæle den til
at sandes og lindre Færdens opdyggede Efterladelse
skædet. - Dannelsen tilføres ikke mere nager enkelt
Mand, men i sin Stæben efter at blive almindelig
færd den i Realitetens ligemeget oversalt. Passi-
onsmin er en Gjen gang, som snart ikke mere
vil skram med Nager. Lægen vil sig selv, men
Erhverv er Dilettant i Nager, som ikke vil kærne
den ham. Altså færd sønderknud om viden at vider
hvor og efter hvad de famle. Der er intet
Publikum, thi et Publikum maa have et færd Oms-
kræft i sig selv, men vor Tids Mærke bestaar kun
af orientalske Atomer, der ikke kunne finde
sig tilrette. Genet er taust - thi det har ikke færd
Gjælyd og faar det Gjælyd, vil det kun mis-
forståes. Tidens er endnu ikke kammet. Men
Smaa talenterne - de sidde omkring den sejende
Pætt, kige i den, løjte til den, løjte til dens
Innen; og hvad de ser, lugte og høre, det

førtale og male de strax med meget Spirtatel,
og Pottem, som høies som egen Hæder her og der
gik, tænker det er dog nogle Tandens Fælle. "Hos Tids
er netop Tiden for Smaataleren, de egerer her
den og ville endog egerer den en færd Stund.
Men Pottem (de gamle, afsmættede Røjserne med
deres adskillte Former) vil vel snart sprenges og saa
tages Tandens alle Smaatalerne i Skrak og Sogd.
Saa har jeg dog squaldet. — Hvorledes gaar
det med Hæderens Højsaand, det store Hæder?
Saa skal jeg atter se noget fra Deres Hæderstue?

Med Højsaand til Grundens og Bolig er der kun
svage Udtryk, og det snart maatte blive. Saa
saa man i det hele taget er tjent med de to Grundens
me, begynder at blive en trulselig Sag for mig. Saa
de jeg faar et Stykke Grund, der var stort nok til
Rygning og Hov, saa saar jeg, at jeg for mit Vid
kommer maatte være tilfids. Men Ulykken er
at en saadan Bolig uden Jord maatte vilde
være ganske uden Løbskab, naar jeg en gang
skulde drage herfra. I hvad Beslutning jeg saa
tager, vilde jeg ønske, at De og Lundby
de var herovre naar jeg skal bygge eller
overtage min Bolig, for at modtage et godt
Råd. Derom jeg skal bygge, saa sendte jeg
bestemt en Tegning til Deres Apoteker, men
saa man det ikke var for kritisk, thi her er kun
fær Skæbne at arbejds med og saa 1500 Rbdl
kommer den ikke til at koste, men man den
ikke kan end til at koste. Gud give, at jeg til
Tidspunkt sidde Besked, og at jeg til næste
Efteraar var fuldkommen i Orden. Men faar
jeg en Bælg til Tidsaand, ventte jeg ganske
sikkert at se Dem og Lundby herovre til
Sne med. Lev nok Kjære Ven! og dersom
De kan overtale Dem dertil, saa skriv snart
til mig, men det maa være meget snart, dersom
Mik Fejsten forinden skal stoppe at Læses over.

spændende. ~ Mange Hilsener fra min Moder.
 Det er haardt angrebet. ~ Hils Lundeby og det
 der jo fjattede Løvet med ham. Deres hustru
 Hvor jeg glæded mig over Deres Tegninger og Brev.
 Blev jeg på det haardt haardt, altså det som var
 med 9. 17. Okt. og sad Tr. Danielson! Et ubestemt Ønske.

17. Dec. 1847.

Mr. Landskabsmaler Hørgaard.

SIKVGAARD-MUSEET
 Mappe 81 Nr. 10

Hils Lundeby og mig hant, at jeg i dette Brev.
 Blev fik hans Brev til min store Glæde. Hils og vænner,
 Hver sin, har skal snart få Brev fra mig.